

Poëziepakket 25 gedichten

Alicja Gescinska
Amina Belôrf
Astrid Haerens
Babs Gons
Bart Moeyaert
Charlotte Van den Broeck
Esohe Weyden
Hans & Monique Hagen
Hester Knibbe
Ilja Leonard Pfeijffer
Jana Arns
Johan Sebastiaan Stuer
Joke Van Leeuwen
Kamagurka
Kenneth Swaenen
Kristien Hemmerechts
Maarten Buser
Marieke Lucas Rijneveld
Maud Vanhauwaert
Merel Morre
Michaël Vandebril
Mustafa Kör
Rhea Cecile
Stijn De Paepe
Toon Tellegen

Alicja Gescinska

Op slechte dagen

Ik haak de liefde,
Jij kijkt vol onbegrip.
Wat moet je met al die gaten
Die niet bedoeld zijn
Om gedicht te worden?

Amina Belôrf

Omhoog

Zou jij zien hoe ik nu op daken
en jij toen in mijnen afdaalde
dit land omarmde als een
tussenstophuis

nu je ziel te rusten ligt
diep in de Atlas, Antwerpse straten
jouw passen missen, beklim ik
nog steeds daken, ontgin dromen
schemer nieuwe hoop als steenkool
en stuur ze omhoog

het daglicht in.

Astrid Haerens

Afwezigheid in perspectief

Het is een vak
apart te verdwijnen, als struisgras om te buigen
jezelf uit te vlakken tot een enkel wit oog.

De lucht bloedt dapper door.

Wie ben ik als ik ben wat ik zie?

Hoe de vingers te strekken, opnieuw aan te raken
kleefvlekken stekels vochtige tongen?

Welke richting voor dit gecomprimeerd zicht?
Welke snelweg, welke exit naar
een ademhaling in 3D?

Babs Gons

Fragment uit *Polyglot*

de taal die de mond scheidt van het hart
het hart van het bloed
het bloed van de botten
archiefkasten met verloren verhaallijnen
waarin je soms in de weerklank
van een verre voorouder
jezelf ontmoet
de taal die je ziel terug naar huis zingt

de taal zo kaal
dat ze je niets geeft om je mee te bedekken

maar het liefste is me
de taal die me zo bloot legt
als mijn huid maar toelaat

Bart Moeyaert
goeienacht

met mama op de bedrand
wordt de kamer lekker warm.
ik mag nog even liggen
in de holte van haar arm.
ze leest me een verhaal
over de maan boven een land
waar alle mensen wonen
in een nachtblauw ledikant.
het einde – moet ik zeggen -
heb ik nog nooit gehoord,
maar zacht – dat weet ik zeker -
is vast het laatste woord.

Charlotte Van den Broeck
Beschadigingen

als de avond valt
zegt men dat de rotsen wandelen
de woestijn woelt en sleept haar lakens mee
er ontwaakt

een vrouw zonder beschadigingen, ze kleedt zich
voor een dagtocht, ze zeult geen geesten

mijlenlang
alleen met de schittering van zon en steenzout
alleen met het weidse netvlies

een blindheid

want wie in het licht kijkt weet
ze waren er altijd al
achter gesloten ogen de schaduwen van metaallak

Esohe Weyden

“we zouden kunnen wandelen
op de krijtlijnen van onze verbeelding
tot wij, warme haardvuren, ijspegels worden
schuilen achter onze gletsjers
en ons al glijdend op land begeven”

Hans & Monique Hagen
Onzichtbaar

een zucht is onzichtbaar
net als de wind
de nacht is onzichtbaar
als de dag begint
onzichtbaar zijn de dingen
die ik kwijt ben
die ik nooit meer vind
maar
met mijn ogen dicht
zie ik alles
wat mijn hoofd verzint

Hester Knibbe

*

Kom lief, tijd om wakker te worden
nevel kleeft aan de ramen, laten we

dat matte opzijschuiven, ons naar een
zomer toekeren naar een strand en een zee

op ooghoogte. Het is tijd voor je voeten om
bloot in het zand van de wereld te toeven er is

niets dat je tilt zonder eigen beweging
je droomt niet langer dan je droom duurt. Erken

wie je bent die je bij je geboorte, onze weg
heeft smalle schouders en kromt zich kromt zich

Ilja Leonard Pfeijffer
SEI SHONAGON

als mijn pen jouw huid
beschrijft mijn woord
jouw vlees betekent
beeld van jou mijn teken draagt

als jouw huid mijn zin
verbeeldt mijn taal
jouw beeld verhaalt
ik jouw huid beschrijf

als mijn zinnen jouw handen
en voeten krijgen woord
voor woord jouw rug jouw nek
jouw buik bedekt als jij
als jij mij zegt
en blootlegt

Jana Arns
Rampverlof

De straat met zorgen aangelengd.
Wagens varen voorbij.

Recht onder ons slaapkamerraam
legt het cruiseschip aan.

Aan boord: duikplanken vol boeken.
De personages springen in het diepe.

Er komen woorden aangedreven:
wie zal de wolkbreuk spalken?

Men bouwde huizen met dominostenen.
Wij vouwen bootjes van verzekeringspapieren.

Johan Sebastiaan Stuer

WIL

Ik wil leven in een land
Met dreigingsniveau nul
Met sport en lifestyle in de krant
En verder geen gelul

Joke Van Leeuwen

Nest

Een klein geluk was uit zijn nest gevallen
het piepte nog, het paste in één hand
ik gaf het brood en water, mondjesmaat

en allen wisten beter wat ik moest
alleen iets geven als het erom vroeg
en elke morgen even ermee praten

het scharrelde wat op een oude krant
water genoeg, en brood – voor zoiets kleins
leek het van dichtbij veel te groot.

Kamagurka

Fragment uit *'De Bel'*

Zijn wij niet allen deuren
op een kier naar de waarheid
Zijn wij niet allen deuren
op een kier naar elkaar
Zijn wij niet allen deuren
met de vrijheid als scharnier
Deuren die om vrijheid draaien
scheurbaar als papier

Kenneth Swaenen

60°

Toen je het verleden als een berg
kieren in de wasmachine smeed
de deur maar net gesloten kreeg
als was het de brok in je keel

je verder nog moest rekenen
op de helende kracht van water
dat stelselmatig lucht wegkaapt
de spinsels een kop kleiner maakt

hoe je het advies van vele vrienden
en onlangs nog van een vreemde
negeerde door zeer vastberaden
de was op 60° te draaien

dat je er weer tegen kon
en pas achteraf mijn wollen vest vond.

Kristien Hemmerechts

Maar het allermooiste is
twee mensen die van elkaar houden.
Dat is uitzonderlijker dan je denkt.
Liefde is de witte neushoorn van
het menselijk hart.

Misschien is dit de test:
snuffel aan je vriend, vriendin,
ouder, kind, geliefde,
en zeg me of je houdt van wat je ruikt.

Wil je neus nog dieper in die huid?
Gaat hij brutaal op zoek naar oksel?
Dat is de ultieme test. De okseltest.
Jij en ik zijn van hetzelfde zweet, hetzelfde bloed.

Het heeft met nest te maken.
Met gulzig lachen en huilen,
en domweg graag zien.
Thuis zijn. Willen bijten in.

Maarten Buser

Re

Mijn scherm licht op. Vaak is zij dat
We hebben eigen levens met treinen

en mensen die de ander niet ziet,
maar we praten elkaar bij

Soms overlapt ons uitzicht,
maar ze is er altijd

Ik tik het gesprek aan zoals
ik even haar arm aan zou raken

Marieke Lucas Rijneveld

Blarenseizoen

Jezelf weer tot kalmte manen, je een aardgewas
denken, zo stil kunnen liggen en niet steeds

jezelf omwoelen, al dat wortelschieten
de paniekschommelingen, al dat rooien

terwijl je nog niet uitgegroeid bent, terwijl je steeds
de hoop dat morgen alles beter wordt als

chocoladevlokken op je brood strooit en denkt:
vandaag geen blarenpleisters nodig, vandaag loop je

je voeten niet stuk, ren je niet te hard om de ander,
om de wereld bij te houden, nee, je houdt je sloom,

je lummelt maar wat door dit godvergeten seizoen heen,
hoogstens span je je in om er toch wat moois van te maken,

om een perenijsje, een fles wijn of een leuke jongen
soldaat te maken, en verder niets, helemaal niets.

Maud Vanhauwaert

PASSANT

IK VRAAG JE NIETS OF TOCH: BLIJF STAAN
KIJK MIJ AAN, AL BEN IK BEDOOMB
DOOR HET KIND DAT IN MIJ WASEMT

TROOSTZOOFT LEVENSNIEVEL

BLIJF TOT JE MIJN DONKER ZIET, GA NIET
TE SNEL AAN MIJ VOORBIJ. IK BELOOF JE
ALS JE LANG GENOEG WACHT, DROOMOORD

AVONDROVA, ZIE JE JEZELF IN MIJ

Merel Morre
gereserveerd

zullen we vanavond
een hapje gaan zwijgen
buiten de deur
een tafel voor twee

zullen we samen
een glaasje gaan staren
naar de leegte
met de sleur mee

Michaël Vandebriel
Geestdrift

als

de

wind

draait

komt

het

vuur

hierheen

Mustafa Kör
Kompel

In een rijtjeshuis
over een tafel gebogen
de jaren overziend
peins je aan toen je hier
afstapte

Beduusd maar de rug nog recht

Heel diep moest je gaan
om jezelf een goudomrand
lot te slaan

Toch die zucht
om jongensdromen die
samen met de mijnwolken
vervlogen

Rhea Cecile

laten we
vanavond
even

vergeten

wat we
morgen
opnieuw

zullen weten

Stijn De Paepe

Wacht nu maar af.
Van eb komt vloed.
Er komt een dag,
dan komt het goed.

Er komt een dag
dat alles klopt.
Wacht nu maar af
totdat het stopt.

Toon Tellegen
DE MUZE

Als je uit een raam kunt leunen
rek je dan zo ver uit dat je zult vallen
of haar net, nét zult kussen –

zij zal wachten, haar hart zal bonzen, zij zal zien
hoe ver je reikt.